

LEVEND, STERVEND, BEGRAVEN, OPGESTAAN, KOMEND

 Het is gewoon ver boven alles uit wat we zouden kunnen uitdrukken in menselijke talen, hoe onze harten zich vandaag voelen, terwijl we hier samenkomen op deze meest eerbiedwaardige, gewijde ochtend. Deze morgen vertegenwoordigt de tijd waarop onze godsdienst werkelijk werd gemaakt, omdat het de wederopstanding was van Uw kostbaar Kind, dat kwam om de hele mensheid te verlossen. En we zijn hier vanmorgen om die grote, opperste triomf te vieren, Here, die ons meer dan overwinnaars maakte over zowel dood, hel als het graf. En wij danken U dat, na al deze jaren die zijn verstreken, wij nog steeds 's ochtends vroeg op deze Paasmorgen bijeenkomen om Hem te aanbidden, omdat we geloven dat Hij terug zal komen.

² En we willen bidden dat U al onze zonden en onze overtredingen wilt vergeven, die tegen ons zijn opgetekend, terwijl wij nederig onze fouten belijden en Zijn verzoening voor onze zonden aanvaarden. Genees de ziekte die in ons midden is, Here. Help ons als wij Uw Heilig Woord lezen, dat het fundament is van alle waarheden, dat U voor ons hebt achtergelaten om door te leven en te geloven.

³ En wij bidden niet alleen voor deze groep die hier bijeen is, maar over de hele wereld, want wij kijken met gretige ogen en verlangende harten uit naar Zijn wederkomst. We bevinden ons vandaag in duisternis, in een chaos, dat wanneer, bijna elk moment, dat de één of andere fanatiekeling gewoon maar ergens over zou kunnen ontploffen, en een kleine knop omdraaien, en de hele wereld zou in stukjes kunnen worden opgeblazen. Zoals het ons verteld is door grote autoriteiten, dat de oorlog slechts een paar uur lang zal duren als het ooit opnieuw gebeurt. O! Terwijl we vandaag op het uiterste randje van een nieuwe oorlog staan. Dan staat de Gemeente op de rand, die meest glorieuze opstanding, want wij zullen worden opgenomen samen met de slapende heiligen, om de Here in de lucht te ontmoeten, en voor altijd bij Hem zijn.

⁴ Wij zijn gekomen om U te aanbidden, Here. En ontvang ons vandaag. Zegen het lezen van Uw Woord, het zingen van de liederen, het prediken van het Evangelie, ontvang de gebeden van de boetvaardige. Verhoor het gebed voor de zieken en verkrijg glorie voor Uzelf, want wij vragen het nederig in de Naam van Jezus, Uw Zoon. Amen.

⁵ Voor degenen die zouden willen noteren waaruit we vanmorgen zullen lezen, voor onze Schriftgedeelten.

⁶ En het spijt ons dat—om te weten dat we onvoldoende zitplaatsen hebben voor deze fijne groep mensen die vanochtend vroeg gekomen is om met ons te aanbidden, uit verschillende kerken, en uit verscheidene staten, en zelfs verschillende landen, die hier vanmorgen in de Tabernakel samengekomen zijn voor deze meest glorieuze aanbedding van de Here.

⁷ Ik wens dat u opslaat in het Boek der Psalmen, Psalm 22. Ik weet dat dit nogal een ongewone plaats is om voor een Paasdienst te lezen, maar God is ongewoon.

⁸ En nu, na deze dienst, zullen we over ongeveer een uur uiteengaan, zodat u kunt gaan om te ontbijten. En dan begint de zondagsschooldienst om half tien. En dan direct na de zondagsdienst zal er een doopdienst hier zijn bij het—het bad. En dan zullen er vanmiddag om zes uur gebedskaarten worden uitgedeeld voor de genezingsdienst, voor vanavond. En als u ook dierbaren heeft die ziek en behoeftig zijn, vergeet niet om ze vanavond mee te brengen, en, want dit zal de laatste keer zijn dat we dit kunnen hebben, voor een—een poosje in elk geval. Ik ga morgenochtend om vijf uur vertrekken naar Los Angeles en door de Westkust heen voor een reeks van diensten.

⁹ Nu, in Psalm 22, zullen wij lezen.

Mijn God, mijn God! waarom hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, . . . de woorden van mijn brullen?

Mijn God! Ik roep des daags, maar Gij antwoordt niet; en des nachts, en ik heb geen stilte.

Doch Gij zijt heilig, wonende onder de lofzangen Israëls.

Op U hebben onze vaders vertrouwd; zij hebben vertrouwd, en Gij hebt hen uitgeholpen.

Tot U hebben zij geroepen, en zijn uitgered; op U hebben zij vertrouwd, en zijn niet beschaamd geworden.

Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen, . . . veracht van het volk.

Allen, die mij zien, bespotten mij; zij steken de lip uit, en zij schudden het hoofd, zeggende:

Hij heeft het op de HEERE gewenteld, dat Hij hem nu uithelpe, dat Hij hem redde, daar Hij lust aan hem heeft!

Gij zijt het immers, Die mij uit de buik hebt uitgetogen; Die mij hebt doen vertrouwen, zijnde aan de borsten mijner moeder.

Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van de buik mijner moeder aan zijt Gij mijn God.

Zo wees niet verre van mij, want benauwdheid is nabij; want er is geen helper.

Vele stieren hebben mij omsingeld, sterke stieren van Basan hebben mij omringd.

Zij hebben hun mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en brullende leeuw.

Ik ben uitgestort als water, . . . al mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; mijn hart is als was, het is gesmolten in het midden van mijn ingewand.

Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, . . . mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; en Gij legt mij in het stof der aarde.

Want honden hebben mij omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven.

Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; zij schouwen het aan, zij zien op mij.

Zij delen mijn klederen onder zich, . . . werpen het lot over mijn gewaad.

. . . Gij, HEERE! wees niet verre; mijn Sterkte! haast U tot mijn hulp.

Red mijn ziel van het zwaard, mijn eenzame van het geweld van de hond.

Verlos mij uit de muil van de leeuw; en verhoor mij van de hoornen der eenhoorn.

Zo zal ik Uw Naam mijn broeders vertellen; in het midden der gemeente zal ik U prijzen.

Gij . . . Gij, die de HERE vreest! prijst Hem; al gij zaad van Jakob! Vereert Hem; en ontziet u voor Hem, al gij zaad van Israël!

Want Hij heeft niet veracht, noch verfoeid de verdrukking . . . noch Zijn aangezicht voor hem verborgen; maar Hij heeft gehoord, als die tot Hem riep.

Van U zal mijn lof zijn in een grote gemeente; ik zal mijn geloften betalen in tegenwoordigheid van hen, die Hem vrezen.

De zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden; zij zullen de HEERE prijzen, die Hem zoeken; uw hart zal in eeuwigheid leven.

Alle einden der aarde zullen het gedenken, en zich tot de HEERE bekeren; en alle geslachten der heidenen zullen voor Zijn aangezicht aanbidden.

Want het koninkrijk is van de HEER, en Hij heerst onder de heidenen.

Alle vetten op aarde zullen eten, en aanbidden; allen, die in het stof neerdalen, zullen voor Zijn aangezicht neerbukken; en die zijn ziel bij het leven niet kan houden.

Het zaad zal Hem dienen; het zal de Heere aangeschreven worden tot in geslachten.

Zij zullen aankomen, en Zijn gerechtigheid verkondigen aan het volk, en...dat geboren wordt, omdat Hij het gedaan heeft.

¹⁰ Moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord. Ik wil voor deze gelegenheid vanmorgen vijf woorden nemen, en rondom deze vijf woorden proberen uit te drukken wat er op mijn hart ligt aan u aanbidders vanmorgen. Ik wil deze vijf woorden: *Levend, Stervend, Begraven, Opgestaan, Komend.*

¹¹ En ik denk dat de dichter het goed tot uitdrukking heeft gebracht in het lied, over wat ik zou willen zeggen, toen hij dit lied schreef.

Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij.
Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg.
Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij, vrij voor altijd.
Op een dag zal Hij komen, o glorieuze dag!

¹² Er werd nooit een leven geleid zoals het Zijne, omdat Hij de God was, gemanifesteerd in het vlees, toen Hij werd geboren. Hij was de uitdrukking van wat God de Vader is. En als God de Vader liefde is, dan was Jezus de volledige uitdrukking van liefde. Hij was liefde vanaf de allereerste keer dat zijn kleine babyhandjes de mooie wangen van Zijn moeder streelden. Hij was liefde!

¹³ En ik denk dat velen er vandaag de dag niet in slagen te herkennen dat Hij liefde was. "God is Liefde, en zij die liefhebben zijn uit God geboren."

¹⁴ "Zo lief heeft God de wereld gehad, dat wil zeggen, zij die niet lief te hebben zijn, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig Leven zou hebben."

¹⁵ Hij drukte Zijn liefde uit toen Hij hier op aarde was, op zo veel verschillende manieren, zodat het onbetwistbaar is dat Hij het meest liefdevolle schepsel was dat ooit geleefd heeft. En ik denk dat Hij in Zijn leven hier God tot uitdrukking bracht. En de enige manier waarop God Zich aan de mensen kan uitdrukken, is door liefde.

¹⁶ En hoe goed deed Hij dit toen Hij misschien wel één van de meest verachtelijke vrouwen van Zijn tijd aantrof. Ze hadden

haar schuldig bevonden, en zonder uitweg, toen zij op overspel betrapt werd. En zij sleepten haar naar Hem toe en zeiden: “Wat zegt U wat we met haar moeten doen?”

¹⁷ En toen Hij Zich naar haar omkeerde en zei: “Ik veroordeel u niet. Ga heen en zondig niet meer.” In plaats van haar buiten op straat te gooien, om te worden weggesleept alsof een stel wolven zich op haar stortte, om haar te stenigen en haar leven te nemen; Zijn teder, vriendelijk, liefdevol hart vernederde zich helemaal tot de zonde waarin zij zich bevond; zei: “Ik veroordeel u niet. Ga gewoon heen en zondig niet meer.”

¹⁸ En toen Hij op weg was naar het graf van Lazarus; ik denk dat dat weer een voortreffelijke situatie was, waarin Hij tot uitdrukking bracht wat God voor menselijke wezens is. Niet alleen is Hij een God die de ergste zonde kan vergeven die kan worden bedreven, en de schuldigen nemen en ze onschuldig maken, door Zijn vergevende liefde, maar nadat de dood ons te ruste heeft gelegd, is Hij nog steeds bezorgd over ons. Ik denk dat Hij dat onderweg met Martha en Maria goed tot uitdrukking heeft gebracht, toen Hij bij het huis kwam waar de dood het leven aan een liefelijk persoon had onttrokken. En op Zijn weg naar het graf, toch, omdat Hij God was, wist Hij dat Hij hem uit de dood zou opwekken, wist dat het Hem werd gezegd dat in Zijn Eigen Woorden de macht lag om hem uit het graf op te wekken; maar toch, toen Hij Martha en Maria en zij die van Lazarus hielden, zag huilen, zei de Bijbel dat Hij weende. Wat was het? Zijn groot liefdevol hart! Toen Hij zag dat die man, en Zijn—Zijn vrienden in de problemen zaten, werd het voor Hem ook een last.

¹⁹ Ik ben zo blij om te weten dat Hij onder de gebrokenen van hart gevonden kan worden. In ons verdriet is Hij niet iemand die ons zou verlaten. Hij staat ons bij wanneer alles is mislukt en de laatste hoop van het aardse bereik tot zijn einde is gekomen, dan is Hij nog altijd God en Hij houdt van ons. Hij bracht God tot uitdrukking.

²⁰ En, o, ik geloof zo dat Hij verlangt dat Zijn volk zo gezalfd wordt met Zijn Geest, dat wij naar elkaar toe konden gaan in beproevingen en problemen, en Zijn medegevoel uitdrukken, zoals het uit onze harten stroomt, die zijn geboren uit Zijn Geest, om in de gemeente de liefde van de levende God te reflecteren. Dat drukte heel goed uit wat Hij zei, of de dichter zei:

Levend had Hij mij lief.

²¹ Hij liet aan het gehele menselijke ras zien wat Hij gedaan had, op de wijze waarop God Zichzelf representeerde in Jezus Christus. Hij uitte Zijn mening aan de mensheid, om te vergeven en hen lief te hebben die niet lief te hebben waren. En ik vraag me af op deze Paasmorgen, in hoeverre wij daarin tekortschieten. We kunnen degenen die van ons houden liefhebben, maar Hij hield van hen die Hem niet liefhadden.

²² Hij was de grootste, de eerste representatie van liefde die de aarde ooit raakte; en werd veracht door degenen die op de aarde leefden, die Hij liefhad. Niemand kon ooit liefhebben zoals Hij; en niemand werd ooit gehaat zoals Hij. Ze haatten Hem en verachtten Hem en verwierpen Hem, maar het stopte Zijn liefde niet. Het laatste, toen Hij aan het kruis hing, nadat dat leven dat Hij had geleid niets anders was behalve goede dingen te doen, de schuldigen te vergeven, de zieken te genezen, en alleen maar goede dingen. Toen Hij . . . laatste adem aan het kruis met het vulgaire, bespottende gespuug, van hen die dichtbij stonden, druipend van Zijn heilig aangezicht, riep Hij met een hart vol liefde: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.”

²³ Hij kon het begrijpen. Omdat Hij God is, begrijpt Hij het! Daarom kon Hij ons liefhebben, toen wij niet lief gehad konden worden, want Hij is God en Hij begrijpt het. “Levend had Hij mij lief.” Nooit leidde iemand zo’n leven, omdat het in liefde gehuld was.

Stervend redde Hij mij.

²⁴ Een dood, toen in de hof van Eden vereiste God Jehova, de straf voor de zonde is de dood, en er kon niets veranderd worden. Het kon niet op wat voor andere manier ook afgerekend worden. Omdat God de allerhoogste is, en Hij is oneindig, en de Rechter van de gehele hemel en aarde. De straf voor de zonde is de dood, en er was niemand die deze straf voor een ander kon betalen. Want elk mens, alhoewel hij voor een andere mens zou mogen sterven, maar hij was schuldig om mee te beginnen. Er was niemand van ons die de ander kon helpen, omdat wij allemaal schuldig waren. “Wij zijn in zonde geboren, gevormd in ongerechtigheid, kwamen leugensprekend ter wereld.” En er was geen sprankje hoop, nergens. We werden ter dood veroordeeld door God, en elk schepsel dat zich ooit op de aarde bewoog viel onder deze veroordeling. Er zouden rechtvaardige mannen kunnen opstaan en grote dingen doen, maar hij was een zondaar om mee te beginnen.

²⁵ Er was maar één wijze waarop daarvoor betaald kon worden, en dat was de dood van God Zelf. Dus God, die Geest is, kon niet sterven, maar Hij kwam neer in een lichaam van vlees en bracht Zichzelf tot uitdrukking in een leven van liefde; om heel die goedheid te nemen, die Hij was, en het vrijwillig te geven, als het opperste Offer, opdat Hij de schuld van de schuldige zou mogen nemen. Wij allen, die zondaars zijn, en geen manier ter wereld voor ons om ooit gered te worden. Hij kwam niet alleen maar om op aarde gezien te worden, maar Hij kwam om te sterven als een Offer.

²⁶ Abel bracht het tot uitdrukking toen hij God een uitnemender offer bracht dan Kaïn; toen hij het lammetje bracht, met een stuk van de wijnstok om zijn nek gewikkeld, naar een

steen. Daar lag de kleine makker op de steen, trok zijn kleine kin terug en met een—een steen werd op zijn keeltje geslagen; en het blaatte en stierf en het bloed spoot eruit en zijn kleine witte wollige lokken werden doordrenkt met bloed. Abel bracht daar Golgotha tot uitdrukking.

²⁷ Toen het Lam van God, geslacht vanaf de grondlegging der wereld, kwam, om de plaats in te nemen van schuldige zondaren, en verbrijzeld en vermorzeld werd en—en bespot en belachelijk gemaakt en een dood stierf die geen schepsel kon sterven behalve God Zelf, en Zijn bloedige lokken, bij Zijn schouder neerhangend, op de grond druipend, brachten tot uitdrukking wat een afschuwelijke zaak zonde is, toen Hij moest sterven om de mens uit een leven van zonde te verlossen. Niets kon op die manier sterven. Niets kon die dood doorstaan. Er staat dat “Toen ze Zijn Zijde doorboorden, dat er Bloed en water tevoorschijn kwam.”

²⁸ Het is enige tijd geleden dat ik hier met iemand over sprak. En het was een wetenschapper die zei: “Er is maar één manier waarop dat had kunnen gebeuren. En het was niet vanwege de Romeinse speer waardoor Hij stierf; en evenmin was het het Bloedverlies, waardoor Hij stierf, want er was nog steeds Bloed in Zijn lichaam. Waardoor Hij stierf was niet vanwege de Romeinse speer, of de spijkers die in Zijn handen werden geslagen, of de doornenkroon die ze op Zijn Hoofd plaatsten. Maar omdat... Hij stierf van verdriet, want Hij kwam tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Hij stierf aan een gebroken hart. Terwijl Hij wist dat die tijdsgebonden schepselen, waar Hij voor zou sterven om ze te verlossen, in Zijn gezicht hadden gespuugd, en Hij door de mens verworpen werd.”

²⁹ David, achthonderd jaar voordat het gebeurde, riep met dezelfde stem toen Hij op Golgotha riep: “Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”

³⁰ Wat doet zonde een vreselijk iets, het scheidt de mens van God af! En Hij was het zondoffer, dat voor onze zonden moest worden geofferd. En Hij werd van de Tegenwoordigheid van God afgescheiden. Zonde had Hem afgescheiden. God legde onze zonden op Hem, en Hij werd van God afgescheiden en daarom riep Hij: “Waarom hebt Gij Mij verlaten?” En omdat Hij werd verlaten, en deze plaats had ingenomen, en zag dat Zijn volk waar Hij voor gekomen was om hun Verlosser te zijn en hun Leven aan te bieden, zij hadden Hem verworpen, en het bedroefde Hem zozeer, dat Hij zo'n gebroken hart had, dat het Bloed en water en de scheikundige stoffen van Zijn lichaam zich van elkaar scheidden.

³¹ De mens zal nooit weten wat dat was. Dat is de reden dat er niemand anders zou kunnen zijn die ooit op die wijze zou kunnen sterven. Het kan mij niet schelen hoeveel u gekweld

zou kunnen worden, hoe ze uw voeten in schandblokken zouden mogen zetten, of u centimeter voor centimeter doorzagen, of u centimeter voor centimeter verbranden; u zou die dood niet kunnen sterven, omdat uw gesteldheid niet zo is. Hij moest God zijn. Hij moest meer dan een mens zijn. En te bedenken dat God stierf. Hij stierf aan een gebroken hart, met zo'n verdriet voor de wereld, tot er een chemische reactie in Zijn lichaam plaatsgevonden had die niet in u plaats kon vinden. U kunt niet op die wijze lijden. Er bestaat geen manier voor u om zo'n soort verdriet te hebben. Dus is er maar Eén Die het wel zou kunnen doen, en Hij deed het.

³² Hing daar, dat kostbare leven, dat niets anders kende behalve liefde en goed te doen, hing daar tussen hemelen en aarde, daar opgeheven, naakt uitgekled, beschaamd. Bedenk hoe u het zou vinden om helemaal uitgekled te worden; uw beschaamdheid zou niets betekenen met God vergeleken, om daar te hangen. Ik weet dat het kruisbeeld een klein iets heeft, alsof ze iets om Hem heen hadden, maar dat deden ze nooit. Dat is gewoon op het kruis geplaatst, of de kunstenaar plaatste het daar. Zij trokken Zijn kleren van Hem af. Hij had een mantel aan en zij scheurden die van Hem af en gokten erom. Hij werd tot het uiterste beschaamd. Toch, God zijnde, moest Hij het doorstaan, en zondaars spuugden in Zijn gezicht. Maar toch, zijnde, het—het dieptepunt van bescheidenheid, moest Hij sterven voor het publiek, naakt uitgekled. Het had zo'n effect op Hem, dat het water en het bloed zich scheidden. Geen wonder . . . Ik denk, dat de dichter het goed tot uitdrukking bracht, toen hij zei:

Te midden van doorklievende rotsen en donker
wordende luchten,
Boog mijn Verlosser Zijn Hoofd en stierf;
Maar de opengaande voorhang onthulde de
weg
Naar 's hemels vreugd en eindeloze dag.

³³ Zeker, Hij moest het wel doen. De voorhang hing tussen mens en God, en die opengaande voorhang onthulde de weg naar de vreugde van de Hemel en eindeloze dag. Golgotha betekent iets, betekent meer dan wij tot uitdrukking kunnen brengen. Zeker.

Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij.
Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg.

³⁴ Het is nu veroordeeld. Zonde heeft geen houvast meer. Toen Hij het bij het kruis uitschreeuwde, "Het is volbracht," stierf de zonde! Nu is die dood. Het is ermee gedaan. Het is machteloos. Het is levenloos. Denk daaraan, mensen. Dat de zonde, de vijand van de mensheid, dood en levenloos is, het heeft geen effect meer. Het kan het niet. Geen wonder dat de zon zijn schijnsel liet ophouden, de sterren niet meer schenen, de aarde zwart werd; het werd allemaal verlost.

³⁵ Nu is het dood, het is begraven, het is levenloos. Het heeft geen leven meer in zich, dan moet het worden begraven. Wat werd begraven? Het lichaam van God werd begraven, want het was het zondoffer. Het was het verbrande Lam, het werd door het vuur van de ongerechtigheid verbrand. Dat zondeloos Lam, dat geen zonde kende, die God, Die geen kwaad kende; Zijn leven werd gegeven, en daar hing het zondoffer. “Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg.” Hij moest begraven worden. Het lichaam, het zondoffer, moest worden begraven.

³⁶ Daarom gaan er velen na een poosje één voor één naar dit bad, om te worden gedoopt in de Naam van Jezus Christus. Waarom? Er heeft iets plaatsgevonden. Die Geest die uit dat lichaam kwam, toen Hij het uitschreeuwde: “Het is volbracht,” heeft zonde in ons lichaam veroordeeld. En wij moeten het begraven, om nooit meer aan gedacht te worden. Ik ben zo blij dat het zo is.

³⁷ Wanneer er iets begraven is, is het verborgen, het is uit het zicht. “En begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg.” God kan onze zonden niet meer zien, want ze zijn begraven. Waar zijn ze begraven? In de Zee van Vergetelheid. Denk aan een Zee van Vergetelheid! God kan ze zich niet meer herinneren, want ze zijn zowel dood als begraven. Er kan zelfs niet meer aan gedacht worden. Ze zijn weg uit Gods geheugen.

³⁸ Hij was ook het... in dit “begraven” dat Hij in het Oude Testament vertegenwoordigde. Ze hadden twee... Ze hadden een zondoffer voor de reiniging van het heiligdom. En dat zondoffer was dat ze twee bokken namen, en één bok werd gedood; en de andere bok, de zonden die op de dode bok werden gelegd, werden op de levende bok gelegd.

³⁹ Bedenk, Jezus was een Schaaap. Hij was een Lam, maar in dit geval werd Hij een bok. Hij was rechtvaardigheid, omdat Hij God was, het Schaaap. Maar Hij werd een bok, zonde, zodat Hij het zondoffer zou kunnen zijn voor mij en u; van een Schaaap tot een bok.

⁴⁰ En Jezus was vertegenwoordigd in beide dieren, beide bokken: voor de ene stierf Hij—Hij stierf voor de verzoening; de tweede, de zonden van de verzoening werden op de zondebok gelegd, en de zondebok nam de zonden van het volk en ging ver de woestijn in om de zonden van het volk te dragen. Wat was het? Het was de dood en de begrafenis van onze Here Jezus. “Stervend... Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij. Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg.” Hij nam de zonden van de mensen op Zich en droeg ze regelrecht naar het diepste van de hel. Hij was het zondoffer. Hij had de zonden van het volk. Hij stierf voor hen. En ook werden de zonden op Hem gelegd, en Hij bracht onze zonden ver weg, zo ver dat God ze nooit

niet meer kon zien. Denk eraan! O, de gemeente zou het kunnen uitschreeuwen: "Halleluja voor zo'n Redder!"

⁴¹ Niet alleen zijn onze zonden vergeven, maar ze zijn begraven in de Zee van Vergetelheid om niet meer aan herinnerd te worden. "Begraven, droeg Hij onze zonden ver weg." Ze kunnen niet meer herdacht worden, want zij zijn verdwenen. Ze zijn uit de ogen van God. Ze zijn lamgelegd. Ze zijn afgescheiden. Ze zijn weggedaan. God gedenkt ze niet meer. Wat? De gemeente behoort zich vanmorgen te verheugen, om te weten dat aan onze zonden niet meer zou worden gedacht. Ze zijn in de Zee van Vergetelheid geworpen, in het graf, boven welke opstanding dan ook. Ze zijn voor altijd dood en vergeten. Het is alsof het nooit was gebeurd. "Stervend redde Hij mij." Maar: "Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg." Hij droeg ze zo ver tot ze in de Zee van Vergetelheid verdwenen. O! We weten dat deze dingen onder ons vast en zeker geloofd worden, en ze zijn zeer zeker de Waarheid. Ze zijn Gods Waarheid. Al die grote dingen gingen de menselijke woorden te boven. Wij zouden onze dankbaarheid voor dergelijke dingen nooit tot uitdrukking kunnen brengen.

⁴² Maar, o, dat Pasen! "Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij, vrij voor altijd."

Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij.
Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg. (Dat was in orde.)

Maar opgestaan, rechtvaardigde Hij mij.

⁴³ Wat was die opstanding? Het was Gods ontvangsbewijs, dat de rekening is betaald. "Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij, vrij voor altijd." O, wat een Verlosser, opgestaan! Wat had God gedaan? Een mens kan lijden, een mens kan sterven, een mens kan begraven worden. Maar Pasen was de grootste van die allemaal, want het was Gods goedkeuring: "Aan Mijn wetten is voldaan, aan Mijn eis is voldaan, dat is Hij!" Hij liet Hem uit de dood opstaan. "Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij, vrij voor altijd." Gezegend zij Zijn heilige Naam!

⁴⁴ Geen wonder dat het emoties meebrengt! Geen wonder dat het menselijk hart het niet kan bevatten! O, met ons overwinnend geloof kunnen we ginds staan en zeggen: "We zijn gerechtvaardigd, vrij, voor altijd," omdat Hij gestorven en begraven is, en God Hem op Paasmorgen weer heeft opgewekt. Toen toonde God dat het aanvaard werd, alle dingen die Hij deed. Alles is vrijwillig voldaan, u kunt nu vrijuit gaan! "Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij, vrij voor altijd." O, niemand kan het ooit weten, ooit denken aan die geweldige dag toen Hij opstond! En de engelen zagen het. In de hemel der hemelen, zongen de engelen de lof van God en jubelden, terwijl de heiligen van het Oude Testament in het paradijs "halleluja!" juichten. "Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij." De hemelen schudden,

de aarde schudde, het paradijs schudde en de hemel schudde, toen die geweldige Stem voortkwam. Uit het graf stond Hij op! “Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij, vrij voor altijd.” O, tjonge!

⁴⁵ Dan kunnen de heiligen die in Hem sterven dit zingen, wanneer we ginds naar die geweldige genade kijken, wat Hij deed. Zie? Gods verzegelde goedkeuring! “Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar toch zult u Mij zien, want Ik zal vanuit de dood opstaan en met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding der wereld; als een bevestiging en een bewijs, dat wat God zei waar is en wat Ik zeg waar is,” zei Jezus. “Ik zal in de vorm van de Heilige Geest komen. Ik zal Mijn woning bij u maken en voor altijd bij u wonen.” Dan kunnen de heiligen die die opstandingshoop in hun hart hebben, dit lied zingen:

Op die heldere en wolkeloze morgen als de
doden in Christus zullen opstaan,
En de heerlijkheid van Zijn opstanding delen;
Als Zijn uitverkorenen zullen samenkomen in
hun huis de hemel voorbij, (met een volkomen
zekerheid, met het Zegel van God, met een
schriftelijk ontvangsbewijs van God Zelf)
Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.
(O, kom spoedig!)

O, geen wonder dat ze zeiden:

Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij.
Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg. O!
Opgestaan rechtvaardigde Hij mij, vrij voor
altijd.

⁴⁶ Zonden zijn vergeven. Al deze offers konden mythisch geweest zijn, al deze offers konden hebben gefaald. Maar op Paasmorgen, toen Hij opstond, bewees God dat Hij het accepteerde. Geen wonder dat het het menselijke hart tot een halleluja brengt! Geen wonder dat het de mensen stand laat houden in het aangezicht van de dood! Laat de mensen die dingen noemen die niet waren, alsof zij waren! Waarom dan? “Opgestaan rechtvaardigde Hij mij.” Hoe weet u dat Hij is opgestaan? Want Hij is opgestaan in onze harten, gerechtvaardigd, vrij voor altijd!

⁴⁷ Veertig dagen later, toen Hij stond te praten met Zijn kinderen, begon de zwaartekracht zijn greep te verliezen. De werken waren volbracht. De straf was betaald. Hij had het ontvangsbewijs in Zijn hand. Het was Gods ontvangsbewijs. Hij had de kinderen, de gemeente, de gelovigen. Alle zonde was overwonnen. Het pad was vrijgemaakt. Hij kon niet langer op de aarde blijven. Wat houdt ons hier vast? Zwaartekracht. De zwaartekracht werd verbroken, het verloor zijn greep. Waarom? Het was toen helemaal voorbij. Wat is er gebeurd? Hij begon van de aarde op te stijgen.

48 “Ga heen in de gehele wereld en predik het Evangelie aan alle schepselen,” spraken Zijn lippen uit. “Ga heen in de gehele wereld en predik het Evangelie aan alle schepselen. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. En deze tekenen zullen hen volgen die geloven. In Mijn Naam zullen zij boze geesten uitdrijven. Zij zullen met nieuwe tongen spreken. Indien ze slangen zouden opnemen of iets dodelijks drinken, zal het hun geen kwaad doen. Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen. Omdat Ik leef. . . De zwaartekracht heeft zich van Mij losgemaakt. Zonde had geen houvast. Ik ben voor u gestorven. God bewees het en gaf het ontvangstbewijs van de opstanding. En omdat Ik leef, leeft u ook! Op een dag zal Ik terugkeren.”

49 Op een dag zal Hij komen, o glorieuze dag. Dus, één. . . Levend, stervend, begraven, opgestaan, komend, de hoop van de gemeente van vandaag!

Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij.
Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg.
Opgestaan rechtvaardigde Hij mij, vrij voor
altijd.

Op een dag zal Hij komen, o glorieuze dag!

Wat was het? Vijf dingen in vijf letters: J-e-z-u-s.

Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij.
Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg.
Opgestaan rechtvaardigde Hij mij, vrij voor
altijd.

Op een dag zal Hij komen, o glorieuze dag!

50 We zien uit naar Zijn Tweede Komst!

En op één van deze heldere en wolkeloze
morgens

Als de doden in Christus zullen opstaan,
En de heerlijkheid van die opstanding delen;
Als Zijn uitverkorenen samenkomen in hun
huizen de hemel voorbij,
Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

Waarom? Ik heb het ontvangstbewijs. Hij is opgestaan! Hoe weet u dat? Hij woont in mijn hart. Hij woont in het hart van Zijn gelovige Gemeente.

51 Denk eraan, vrienden. Het bad zal over slechts een paar ogenblikken klaar zijn met warm water voor de doopdienst, zodra we terug zijn.

Laten we nu voor een ogenblik onze hoofden buigen.

52 Ik vraag me vandaag af, indien er één in ons midden is, of velen, die dit Offer nog niet genoeg hebben gewaardeerd om het te accepteren, en u in gebed zou willen worden herdacht, dat God

merkwaardigerwijs tot uw hart zal spreken, dat u Zijn Offer zult accepteren, de reiniging van uw ziel.

⁵³ En vergeet niet dat we vandaag niet gewoon een gelegenheid vieren om nieuwe hoeden te dragen en nieuwe kleren te dragen; wat allemaal prima is, het is een symbool van iets nieuws. God deed iets nieuws. Wat allemaal prima is. Het is niet alleen dat. Pasen betekent dat niet. Of zoeken naar Paashazen of eieren van konijntjes en kleine witte kuikens enzovoort, dat is niet de bedoeling, broeder.

⁵⁴ Pasen is een overwinning, het is de overwinning die God over de aarde gegeven heeft, dat Hij Zijn Eigen Zoon uit de dood heeft opgewekt. "Opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig Leven heeft."

⁵⁵ De opstanding kan in uw eigen leven zijn. Als u het niet heeft, zou u uw hand vanmorgen naar Hem willen opsteken, terwijl u uw hoofden gebogen heeft, en hierdoor dit te zeggen: "God, gedenk mij, dat dat opstandingsleven, moge het in mijn hart zijn." Zou u uw hand willen opsteken en zeggen: "Bid voor mij Broeder Branham, terwijl ik mijn hand opsteek"? De Here zegene u. De Here zegene u. Is er nog iemand die zijn hand zou willen opsteken en zeggen: "Bid voor mij, broeder, ik wil dit opstandingsleven aannemen"?

Op die heldere en wolkeloze morgen, (denk er eens aan, terwijl we...?...)...in Christus zullen opstaan,

En de heerlijkheid van Zijn opstanding delen;
Als de uitverkorenen samenkomen, aan de andere kant van de oever,
Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

Als de oproep ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken,
(Nu, als u er niet zeker van bent, zorg er nu voor)...ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

Laten wij werken voor de Meester van... (Dit is voor u heiligen)...zon,
Laten wij spreken...

⁵⁶ Nu, u die wel Christenen bent, die een gelofte aan God willen doen, om meer te werken; kom hier maar, steek uw hand naar Hem op.

En de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.
(De Here zegene u.)

Als de oproep ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

57 Dierbare God, U hebt elk hart hierbinnen gezien, en U kent de motieven en de doelstellingen. En ik bid om genade. God, sta het toe, dat genade aan deze mensen zal worden getoond. Ze zijn vanochtend gekomen voor dit uur van aanbidding. Ze zijn naar—naar deze plaats gekomen om Uw Woord te horen.

58 En zoals wij hebben gesproken, toen U leefde, was er nooit een leven als het Uwe. Stervend, was U de Enige Die op die manier zou kunnen sterven. Toen U werd begraven, droeg U onze zonden ver weg; met de zonden van het volk op U, nam U ze mee naar de Zee van Vergetelheid. Maar, opgestaan, rechtvaardigde U ons, vrij voor altijd. En we staan vandaag te wachten op Uw Komst.

59 God, zegen hen. Help ons. We beseffen dat we niet veel tijd meer hebben, want het staat gewoon voor de deur. En elke . . . En over één uur, volgens de wetenschappers, zouden de naties er niet meer kunnen zijn. En wij bidden, God, terwijl we deze Paasmorgen op de drempel van Zijn Komst staan, de hoop van de gemeente. Vele duizenden liggen ginds in het stof der aarde, wachtend op dat uur, hun zielen onder het altaar, roepend: "Hoe lang nog, Here? Hoe lang nog?" Ik bid, God, dat U tot ons zult spreken. En laten we eraan denken dat ongeacht wat we ooit hier op aarde doen, het zo weinig is. En het enige dat we nu kunnen doen, is wachten op Uw Komst, en het iedereen vertellen. De Boodschap is dringend. Mogen we het snel tot de mensen brengen, dat U op elk moment kunt komen. Voordat deze bommen waar ze van spreken, en deze raketten, dat er een regen van duizenden van hen over de aarde verspreid kan worden in een minuut tijd; voordat dat gebeurt, beloofde U te komen, Here, om Uw volk te halen. Het zal op die manier zijn, Here. Dus, op bijna elk ogenblik kan er een opstanding zijn, een Pasen voor de Gemeente; een opstanding vanuit dit zondige leven, tot het Eeuwige Leven, door Christus. Hoor naar onze gebeden.

60 En vandaag, als we overgaan tot andere diensten, in de zondagsschoolles, o Here, spreek opnieuw, en mogen vele harten op merkwaardige wijze worden gewaarschuwd. En mogen zij vanmorgen bij tientallen in dit bad komen, deze Paasmorgen, om te worden begraven met de Here Jezus, Zijn Offer te aanvaarden. Ongeacht tot welke kerk ze behoren, of met welke religieuze gezindte ze gemeenschap hebben, dat betekent niets. Maar hebben zij dat Offer aanvaard? Belijden zij dat zij niet goed zijn, dat Jezus de Enige goede was? En Hij stierf voor ons, in onze plaats. En Hij nam onze zonden en begroef hen, en wij staan alleen in Hem. Onze kerken kunnen onze zonden niet begraven, ons eigen leven kan onze zonden niet begraven, maar Christus begroef onze zonden in de Zee van Vergetelheid. God, sta nu toe dat deze dingen glorieus zullen zijn in Uw ogen.

61 Vanavond dan, Here, moge U in de kracht van Uw opstanding komen, en deze kleine plaats schudden, zoals het nog nooit is

geschud. Mogen tekenen en wonderen verschijnen. Herhaal het, zoals het een paar zondagen geleden was Here, toen de zieken en de aangevochtenen zo wonderlijk werden genezen. We bidden dat het vanavond weer zo zal zijn, voor Uw glorie, Here.

⁶² Vergeef ons onze overtredingen nu Here, en mag dit een echt Pasen voor sommigen van ons zijn, een echt Pasen voor ons allemaal. En sommigen van hen die nooit hebben geweten wat de zegen van Pasen was, mag het vandaag zijn dat Christus in hun hart opstaat, met nieuwe hoop, met een nieuw leven. Wijs hen naar Golgotha. Want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

⁶³ [Leeg gedeelte op de band—Red.]...om deze tijd van gemeenschap te hebben. Hoevelen van u hebben de Here lief? Steek gewoon uw hand op. Tjonge, dat is wonderbaar!

⁶⁴ Ik hoor dat u de baby heeft om opgedragen te worden, Broeder McDowell. Komt u terug voor de zondagsschooldienst, lukt dat? Oké, dat is goed. Dan zullen we de baby's opdragen enzovoort, dan pas, als u het niet erg vindt is dat in orde.

⁶⁵ En dus, nu laten we voor een paar ogenblikken het gehoor gaan, zodat u naar uw plaatsen kunt gaan en ontbijten om daarna weer terug te komen. We zijn blij dat u hier was.

⁶⁶ En nu, laten we gewoon staan. En datzelfde lied dat we een paar ogenblikken geleden hadden: "Op die heldere en wolkeloze..." Hoevelen hebben die hoop in zich? Laat ons uw hand omhoog zien gaan. Sta op.

...die heldere en wolkeloze (Zing het nu voluit.)

...als de doden in Christus zullen opstaan,
En de heerlijkheid van Zijn opstanding delen;
Als de verlost van de aarde samenkomen,
daar aan de andere kant,
En de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

Als de oproep ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken,
Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

⁶⁷ Nu, terwijl wij het volgende vers zingen: "Laten wij werken voor de Meester, van het ochtendgloren tot zonsondergang, laten wij spreken," (niet over de dingen van de wereld) "maar, laten wij spreken over al Zijn wonderen, liefde en zorg."

Terwijl we dit doen, geef iemand achter u een hand, voor u, naast u. Laten we dat nu allemaal doen. Zeggen: "Goedemorgen, Christenvriend, ik ben blij om met u in de gemeente te zijn." In orde.

Laten wij werken voor de Meester van het . . .
 . . . over al Zijn wonderlijke liefde en zorg;
 Dan, als het hele leven voorbij is en ons werk
 op aarde is gedaan,
 En de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.
 Als de oproep ginds zal klinken,
 Als de oproep . . .
 . . . klinken,
 Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

Waarom? Hoe zullen we er zijn? Want: "Levend had Hij mij lief. Stervend redde Hij mij. Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg. Opgestaan rechtvaardigde Hij mij, vrij voor altijd. Op een dag zal Hij komen, o glorieuze dag."

Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.
 (Wij hebben een ontvangsbewijs.)
 . . . oproep . . . klinken,
 Als de oproep ginds zal klinken,
 Als de oproep ginds zal klinken,
 Als de oproep ginds zal klinken, zal ik er zijn.

Laten we onze hoofden buigen.

⁶⁸ Here, op een heldere en wolkeloze morgen, als we de grote regenboog in de hemel zien komen (Gods teken van het verbond, het eeuwige verbond: Hij heeft Zijn belofte gehouden.), dan zullen we kijken, komend, en de grafstenen zullen achterovervallen, en zij die slapen in het stof der aarde zullen opstaan om de glorie van de eerste Pasen te delen met Hem Die het mogelijk maakte, onze Here. Dank U daarvoor Here. Ik ben zo blij Here, dat die hoop in mijn boezem ligt. Want ik zie dat mijn schouders gebogen zijn, Here, en—en dat ouderdom binnensluipt; ik ben op de top van de heuvel en kijk nu naar de andere kant. Here, ik ben zo blij dat die hoop in mij brandt. Op een dag zult U komen. Ik ben zo blij dat er hier vandaag velen zijn die het net zo voelen.

⁶⁹ Ik bid, Here, dat U ons vandaag een geweldige dag zult geven, en ons al onze schulden vergeeft, zoals wij ook onze fouten belijden, en bekennen dat we onwaardig zijn. Maar Christus' dood, begrafenissen en opstanding, aan ons bewezen door Zijn Geest die in onze harten is gekomen en ons deelgenoten van Zijn opstanding maakt, en we hebben nu het onderpand van onze opstanding in ons hart. Omdat we aan de zonde zijn gestorven, en we een nieuw leven zijn binnengegaan, en vanuit de oude dingen van de wereld zijn verzezen tot een nieuw leven. Het is het onderpand, de aanbetaling, o Here, het is—het is het onderpand van onze opstanding.

⁷⁰ We zijn zo blij om het te voelen en ervan te genieten dat het op ons is. Deze dingen houden wij vast als grote schatten in onze harten, iets dat niet met geld kan worden gekocht, wat de wereld

niet uit kan vagen, want God gaf het om niet aan ons, vrijwillig is Christus ervoor gestorven.

⁷¹ Nu, wij bidden dat U vanmorgen bij ons zult zijn. Help ons nu om een paar ogenblikken te rusten en weer terug te komen. Geef ons hierna een geweldige dienst. Want wij vragen het in de Naam van Hem, Die ons geleerd heeft om samen te bidden [Broeder Branham en de gemeente bidden samen—Red.]: Onze Vader, Die in de hemelen zijt, Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede gelijk in de hemel alzo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze: Want van U is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

⁷² De Here zegene u nu, tot we u weer zien, over ongeveer een . . . om half tien. Schud elkaar de hand; en we zien u om half tien.

LEVEND, STERVENDE, BEGRAVEN, OPGESTAAN, KOMEND DUT59-0329s
(Living, Dying, Buried, Rising, Coming)
DE PAASBOODSCHAPSERIE

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt bij zonsopgang op Paaszondagmorgen 29 maart 1959 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org